

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXIV. Die Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XXIV. DIE APRILIS.

P. GONSALVIUS SEBASTIANVS BAR-
MELENDIVS. RETTUS SCHOLAST.

Hispanus
Neapoli. 24.
April. 1580.
Soc. 12.

n. 78. 79.

Patientia.

Mors.

Christi pass.

Patientia.

Hic per molestias plures, & morbos multifariam exercito ad patientie documentum Christi patientis species oblata est ante mortem. Omnia hæc breuiter sic habet Societatis historia; ad Societatem adiunctus in Boetica anno ante duodecimo, cum Christophori de Royas Cordubensis Episcopi Prouisor laudatissime fuisset. dein Madritano Collegio Præfectus, ob insignem prudentiam atque virtutem, à Rege, & Nuncio Apostolico ad cognoscendos sacerdotum, ac Religiosorum moris in Boeticam missus est: quod ita nonnullos, quorum res agebatur, offendit; vt confictis criminibus ad sacrum Quæstorum Tribunal eum vocarint: quibus, vt explicaretur molestijs, ac rerum absegestarum rationem redderet, vocatus Romam, dum Neapoli magno, cum domesticorum exemplo, externorumque versatur, in grauissimos incidit, diuturnosque morbos. Paucis verò antequam moreretur diebus, cum vno, eodemque tempore multis acerrimisque doloribus torqueretur; inter suscipiendam diuinissimam Eucharistiam, incertum, an corporis oculis, an tantum illustratâ mente, vidit, vt perhibent, Christum Dominum, qui ostendens ei multitudinem, acerbiterque cruciatuum, quos olim in terris causâ nostrâ susceperat; addebat: Hinc intellige, quanto sint minora, quæ tu pateris: quâ ex visione, quoad spiritus supersuit, solatium cœpit maximum.

310. XXX.

Hic inter orandum, animum per summam attentionem; inter vesendum; & alias, oculos per summam modestiam componebat, modestissimi cognomento dignus. Do, quæ de illo Annuæ Eborenses: studio precandi laudabilis, & modestiæ ornamento prædicandus. Id Archiepiscopus Theotonius animaduertit: nam cum pranderet apud nos, & oculos per cœnationem circumferret, ministro patellam porrexit; atque, hanc dixit, defer ad illum fratrem *modestissimum*. Cupiebat ad Indos proficisci, atque Iapones; & eo solo sibi affirmabat acerbam videri mortem, quod eò nauigare nequiret: & vouerat antea cum valebat, pro viribus acturum, vt ad eos populos obedientia mandante mitteretur. Ardebat Dei videndi incredibili, quodam desiderio; eamque rem iam moriturus crebris sermonibus vsurpabat. Eluxit illi Aprilis dies quartus, & vigesimus, vitæ vltimus. Ad eum recreandum, carmen de cœlesti felicitate fratres quidam cecinere: ibi animus ergastulo corporis solutus emigravit.

IACOBVS MAGNVS
SCHOLASTICVS.

Mantua in Patria, quo die ante biennium Societatem fuerat ingressus, eodem anniuersario receptus est, vt spes nos tener ad Societatem ciuium supernorum. De hoc Iuvene, inquit Mantuanum Collegium, multa præ-

Lustratus
Eboræ. 24.
April. 1598.
ætat. 21.
Soc. 6.

Mors.

Italus Mantua.
10. 24.
April. 1601.
ætat. 17.
Soc. 4.

præclara sanè prætereo, tantùm dico, illum semper fuisse Deo placendi studiosissimum. Hæc illius erat quotidiana ad Deum precatio, vt rationem verè, perfecteque Deo in Religione seruiendi doceretur. Mirus in illo fuit amor in fratres omnes, quorum in occursum ita gaudio perfundebatur, ac si rem esset optatissimam assecutus: quia & illud addebat non leue suæ in omnes beneuolentiæ indicium, quòd, & pro eo, qui se illi obuium fecerat statim salutationem Angelicam secum ipse recitaret; & si quem esset compellaturus, id non nisi aperto capite faceret vnquam. Interrogatus à Magistro Nouitiorum, num qua in re peculiarem difficultatem sentiret, nullam vnquam sciuit exprimere. Porro in obedientia, humilitate, exacta legum nostrarum obseruatione excellere inprimis; sibi verò nihil omninò facere videbatur, cum tamen tam multa faceret, tamque diuinis rebus intentus esset, vt omnes eum admirarentur, proptereaque in rebus exterioribus occupandus esset, & admo- uendus à Præside, vt propter valetudinem animum aliquando ab intenta illa, perennique rerum diuinarum cogitatione diuerteret. Sed nimirum Deus illum sibi, non nobis volebat. Nam cum hisce, & alijs virtutum exercitationibus satis se Deo, & hominibus decem, & octo mensium spatium in tyrocinio probasset, cœpit sanguinem spuere: quem morbum aded æquo tulit animo, vt sanitatem à Deo petere non sit ausus, nisi cum id iussit Magister Nouitiorum. Ingrauescente morbo, nec curationem vllam admittente, missus est Mantuan: sed nec terrena Patria quicquam illi leuaminis attulit, cœlestibus ad se iam ciuibus accersentibus, quare sextum post mensem, quàm in morbum inciderat,

sanctissimis Sacramentis ritè communis animam Deo reddidit 8. Kal. Maij, quo die, vt ante diximus, seculum reliquerat.

P. FRANCISCVS ICART.

Nobilitate, sui demissione, plurimâ corporis afflictatione, sed & pro animarum salute susceptis laboribus fructu permagno sæcundis, mirâ denique in educandis verbo exemploque, Nouitijs dexteritate fuit Prouinciæ vniuersæ nobile documentum. Domi, & foris præclaro sancti elogio celebrabatur: & visus est aliquando in splendore quodam cœlesti extasi absorptus. Aiunt eum pueri caput scabie coopertum persanasse cum manu illi impositâ diceret; *O bone, paruule, Deus te curet, ac benedicat.*

Hispanus
Gandix. 24.
April. 1610.

Oratio.

P. IOANNES GVERET.

Huius discipulus immane parricidium perpetrarat. Qua propter ipse quoque tamquam illius magister, perinde quasi conscius, in suspensionem, & diram quæstionem tractus, quartam horæ partem ad precandum impetrauit; id quod ore ac oculis amore diuino aded inflammatis fecit, vt ijs, qui cum spectabant scintillæ diuini amoris iudices illi ab ore toto erumpere viderentur. In equuleo tam paratè, tam sapieater respondit, vt iudices innocentia suæ, ac fortitudinis testes, & admiratores habuerit. Dixit postea sibi diuinitus id euenisse, MARIA matre gratiæ inuocatâ, vt nihil omninò dolorum persenserit, vnde postridie illis ita tortis pedibus, octo Gallicas

Gallus Nanci.
cci. 24. Apr.
1630.

Oratio.

Ff leucas

leucas, & mox Romanum quoque iter confecit. Romæ in Professorum domo Minister, deinde in Lotharingia Nouitiorum per 18. annos Magister, & Principum confessarius pro viro velut è cælo lapsus habebatur. Etiam occupatus expedire cor eleuabat in Deum. Cum de diuina bonitate sermo erat, toto vultu illi fluebant suaves amoris lacrymæ. Angelum custodem familiariter coluit; eius etiam aspectu, quemadmodum creditur re-creatus. Supremæ noctes, integræ illi fluxere in illis versiculis identidem repetendis: MARIA Mater gratiæ, &c.

Ang. eus.

B. V.

P. GREGORIVS
WEILHAMER.

Germanus
Treuiris.
24. April.
1650. æt. 50.
Soc. 22.

Sancti.
Mort.

Mortif.

Fides.
B. V.

Hic pium diem persanctè obiit in tyronum domo, appenso ad col- lum gemino fasciculo sanctorum sorte menstruâ in Societate ductorum, & vnâ tumulo condendorum. Nouitios dum in infimis quibusq; officijs imitaretur, eos vicissim ad imitationem sui perpetuâ exempli pulchritudine accendebat. Mira illi ad diuina persua- denda facultas, cui vix vllus facilè ob- luctabatur proterurus. Nullo dubiæ, seu tenuis valetudinis obtentu sibi pe- percit, quin à seipso quotidie flagris in- fictis vapularer. ad Catholicam veri- tatem adduxit facilè quingentos, quo- rum ferè trecenti breui abière de vira. Lapillo B. V. Foyensis persæpè mor- bos pepulisse affirmant fuisseque mag- nis elogijs, & parui Patris nomine passim percelebrem. Nunquam opti- matum quempiam cuiuscumque ne-

gotij causâ adibat, quin infimæ fortis domum aliquam & afflictos in ea con- ueniret, ac solaretur. Mortem num- timeret rogatus in morbo, respondit; se quæ à Deo hætenus flagitasset, om- nia consecutum; vnâ hanc felicitis mortis gratiam adhuc ad cumulum superesse; ac se illam auidissimè (ma- nantibus vberrim cum hæc diceret la- chrymis) expectare.

Humilitas.

EMMANVEL DE
ARTEAGA COAD.

Demissionis, ac religionis studio permultum excelluit. Licet pane modico vesceretur, tamen cibos alios vix libabat, vt plus obueniret paupe- ribus. Quærebat labores quàm maxi- mos, ijsque se quanto maximo conatu poterat, impendebat; nihil habens, & nihil desiderans. Fidelis erat Deo, ac Societati etiam cum foris versaretur in officijs quæ non nisi probatæ virtu- tis viris committi debent. Angelo cus- todi deuotus cum esset, opem illius opportunam expertus est, quando ille Emmanueli se dicitur videndum ob- tulisse & commonuit periculi quod eius pudicitæ ab impudente fœmi- na imminebat, quæ illum ad concla- ue quodpiam dissimulanter vocauit. Fugit illicdè monitus, vt aiunt, ab Angelo suo Emmanuel, ac tenerimâ grati animi significatione plenus rem omnem Patri spirituali enarrauit. Ex- tremis sex annis lecto ferè affixus in- ter acerrimos dolores decubuit, nun- quam questus, semper contentus, & diuinæ voluntati consentiens.

Hispanus.
Limæ. 24.
April. 1654
ætat. 30.
Soc. 50.

Laborem.

Ang. Casti.
Casti.

Patientiam.